

YOLDA YÜRÜYEN DİN

Nureddin Yıldız Hocaefendi'nin 20.04.2014 tarihli (238.) Hayat Rehberi Dersi'dir.

Bismillahirrahmanirrahim.

Elhamdüli'llahi Rabb'il âlemin. Vessalatu vessalamu alâ Resûlina Muhammedin ve alâ alihi ve sahibihi ecmaîn.

Aziz Kardeşlerim,

Allah Teâlâ, Musa aleyhisselama da İsa aleyhisselama da tıpkı Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve selleme gönderdiği dinin aynısını gönderdi. Tıpkı Peygamber aleyhisselam Efendimiz'e: "Biz sana inanmıyoruz, sen nerden çıktın?" dediği gibi insanlardan bir kısmının yani Allah'ın din göndermesini kökten reddettiği gibi bazı insanların Musa aleyhisselamın ve İsa aleyhisselamın da karşısına peygamberliklerini reddeden, onun dinini kabul etmeyenler çıktı ama insanların "Tamam, sen Allah'ın peygamberisin." deyip kabul eden kısmı da oldu. Yani Musa aleyhisselama iman eden, İsa aleyhisselama iman eden, Davud aleyhisselama iman eden, Süleyman aleyhisselama iman eden Müslümanlar oldu. Buna rağmen Musa aleyhisselamın getirdiği dine, koyduğu Şeriat'a "bizimdir" dedikleri hâlde insanlar ve bunlar "biz, Musa'nın ümmetiyiz, İsa'nın ümmetiyiz, Davud'un askerleriyiz" dedikleri hâlde Allah onların elindeki dini kaldırdı.

Musa aleyhisselamın kitabını ve dinini kaldırdı. Onun yerine İsa aleyhisselama yeni bir kitap verdi. Esasen İsa aleyhisselam hem akrabalık olarak hem din olarak Musa aleyhisselamın uzantısıdır. Ama Musa aleyhisselamın dinini kaldırıp İsa aleyhisselam ile beraber yeni bir din göndermeyi Allah murat etti. Bu esnada İsa aleyhisselam peygamber olarak geldiğinde Hristiyanlık diye bugün bildiğimiz din oluşurken İsa aleyhisselamın en büyük düşmanı onun getirdiği dinin karşısına çıkan blok, bir önceki din olan Musa aleyhisselamın dini ve ona bağlı olanlardı. Yani Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve selleme Mekke'nin müşrikleri karşı çıktılar, İsa aleyhisselama da Musa aleyhisselamın ümmeti olduğunu, dindar olduğunu, Tevrat'la yaşadıklarını söyleyenler karşı çıktılar ve hepinizin bildiği gibi İsa aleyhisselamı öldürmeye bile teşebbüs ettiler Allah rızası için. "Niye dinimizi bozuyorsun, dinimizi kaldırıyorsun, yeni din getiriyorsun" diye. Peygamberliğini reddettiler, kabul etmediler ama bunu din adına yaptılar "Musa aleyhisselamın Şeriat'ına karşı çıkıyorsun" diye yaptılar. Din dışı olmakla suçladılar onu.

Burada değerli kardeşlerim, belki biraz zor olacak ama çok derin bir tefekküre ihtiyacımız var. İsa aleyhisselamı bir dinin mensubu -Allah'ın gönderdiği bir dinin mensubu- olduğunu söyleyenler yokuşa sürdüler. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemi de "Putlar bize yeter başkasına ihtiyacımız yok!" diyenler, müşrikler yokuşa sürdüler. Peki, bu insanlar "Musa'ya indirilen kitap kitabımızdır, Musa'ya verilen Şeriat, Şeriat'ımızdır, biz Yahudi'yiz yani Allah'ın gönderdiği Yahudilik dinine bağlıyız. Nerden çıktı bu İsa" dedikleri hâlde yani ortada "bana ne Yahudilikten" diyen bir kimse yoktu. "Bana ne Yahudilikten" diyen olmadı. Bilakis İsa aleyhisselama karşı Yahudiliği koruma savaşı yaptılar. Yahudiler İsa aleyhisselama karşı savaştılar, "Yahudilik elden gidiyor" diye. Dinleri adına cihat ettiler akıllarınca. Aynı şey Hristiyanlar tarafından Sevgili Peygamber aleyhisselam Efendimiz'e de yapıldı. "Ya biz dindarız da, kiliseler de ibadet ediyoruz sabaha kadar niye Allah seni peygamber olarak gönderdi ki?" demek istediler. Ama buna rağmen Allah İsa aleyhisselamı gönderdi. Musa aleyhisselamın dinini, şeriatını kaldırdı. Allah celle celaluhu "Tevrat yoktur." dedi. Aynı şekilde İsa aleyhisselamın dinini de kaldırdı "yoktur" dedi. "Muhammed'in dini var artık" dedi. Buradaki neden sorusunu uzun uzun düşünmek zorundayız. Aksi takdirde Hristiyanlığın akıbeti, Yahudiliğin akıbeti din olarak belki değil ama toplum olarak karşımıza çıkmak üzeredir.

Kıyamete kadar İslam kaldırılıp yerine başka bir din getirilmeyecek. Allah'ın kitabı Kur'an kıyamete kadar muhafaza edilecek. Bunda bir tereddüt yok. Tereddüt nerede? Din kaldırılmayacak ama dinin içinden liberal Müslümanlar kaldırılıp atılabilir. Laikliği benimsemiş kitleleri Allah imha edebilir. Onun yerine "laiklik olmaz Şeriat ehli olmak olur, Müslümanlık olur" diyen nesiller getirir Allah, kimseye muhtaç değil çünkü. "فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ حُبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ" "Allah'ı seven Allah'ın da onları sevdiği güzel kullarını getirir." Allah, kimseye muhtaç değil.

Şu Yahudilik Mescid-i Aksa'nın etrafındaki hahamlar tarafından yaşandığı hâlde, Hıristiyanlık da kiliselere kapanmış din adamları denen kimseler tarafından yaşandığı hâlde, onlar "aman dinimiz, canımız dinimiz" dedikleri hâlde, sabahlara kadar kiliselerde ibadet ettikleri hâlde, sırf iyi ibadet etmek için evlenmeyip kiliseden çıkmayıp yemek yemeyip ruhbanlık hayatı yaşadıkları hâlde yani Allah'ın istediğinden daha fazla bir Müslümanlık –dindarlık- yaşadıkları hâlde, Allah'ın istediğinden daha fazlasını akıllarınca yaşadıkları hâlde "kaldırdık dininizi" niye dedi Allah?

Tekrar vurguluyorum: Ne Yahudilik, ne Hıristiyanlık kaldırıldığında unutulmuş bir din değildi. Bilakis uğruna savaşanları vardı. Hem Yahudiliğin, hem Hristiyanlığın. Peki, Allah neden kaldırdı? Çünkü Allah, dokunulmamış din istiyor. Daraltılmamış din istiyor. Zihinlerde şekillendirilmemiş din istiyor. Allah gönderecek; hahamlar, papazlar veya birileri dini istedikleri gibi şekillendirecekler. Ya da dini havraya veya kiliseye daraltacaklar. Çarşı pazarı bildikleri gibi kiliseyi de Allah'ın istediği gibi idare edecekler. Yahudilik kaldırıldı, Hıristiyanlık kaldırıldı. Kaldırıldığında unutulmuş enkaz bir din değildi. Hep var olan ama oynanmış bir dindi, daraltılmış bir dindi.

Beytü'l Makdis'in etrafında Yahudilik uçuyor, herkes melekleşiyor. Beytü'l Makdis'ten uzaklaştıkça Yahudilik zayıflıyor. Hahamlar çarşıya indiklerinde faiz istedikleri kadar alıyorlar, Beytü'l Makdis'e geldiklerinde: "Tanrı çarpar, faiz haramdır." diyorlardı. Allah dünyanın bütünü için din gönderdi. Onlar dini, mabetlere daralttılar, cenazelere ve törenlere daralttılar. Böylece esasen din var olduğu hâlde Beytü'l Makdis'te insanlar Mescid-i Aksa'nın eteklerinde ağlayıp sızlayıp güya Tevrat okudukları hâlde caddelerinde bulunmadığı için din, kaldırılması gereken din hâline geldi.

Hiç tereddüt etmeden diyoruz ki İslam ebediyen kalkmayacak bir dindir. Allah'ın teminatı altındadır ama caddeleri ile camileri farklı olan bir din de Allah'ın gözünde ona bağlılarının terk ettiği dindir.

Camideki din kesinlikle caddede de olmalı. Minarelerden caddelere doğru 'Allahuekber' densin ama uygulama caminin içine doğru gelsin. Böyle din olmaz! Cami dışına mesaj vermek içindir. Kurallarını içine uygulayan bir ezan değildir ezanımız. Allah'ın en büyük olduğunu ve kelime-i şahadeti caddelere doğru haykıran ses, ezan sesidir. Yahudiler ve Hıristiyanlar, sokaklarından tecrit ettikleri bir dini mabetlere koydular. "Sokaklarda hahamlar ne yapsın, papazlar ne yapsın" diye düşündüler. Hâlbuki Allah, dünyanın insan yaşayan her yerinde sözü geçsin diye murat etti.

Bir dinin bir köşeye sıkıştırılması, tıpkı kutuplarda altı ay hayat yok, altı ay gündüz-altı ay gece der gibi. Şehirlerin de bir bölümünde yirmi dört saat ibadet; camilerinde, gerisinde de yirmi dört saat serbestlik. Allah yok, kitap yok, peygamber yok, şeriat yok. İşte bu, Hıristiyanlığın ve Yahudiliğin "Allah'ın dini değil bu" diye kaldırılma nedeni. Yoksa Yahudiler "biz bu dini istemiyoruz, Musa da peygamberimiz değil" hiçbir zaman demediler. Yahudilik kaldırıldıktan tam bin dokuz yüz kırk sene sonra -Yahudilik kaldırıldıktan, İsa aleyhisselam onun yerine geldikten bin dokuz yüz kırk sene sonra- Filistin topraklarında devlet kurdular, bu devleti de peygamberlerinin adı olan "İsrail" adıyla kurdular.

Anayasasını da Şeriat anayasası yaptılar. Tam bir Şeriat anayasası ile adamlar devlet kurdular. Musa aleyhisselamın bu dünyadan çekilmesinden üç bin küsur sene sonra. Yani Yahudiler hiçbir şekilde 'bizim dinimiz yok, biz laikiz, ateistiz' demediler. Dindar olduklarını, dinleri kaldırıldıktan bin dokuz yüz kırk sene sonra kurdukları devlete bile dindarlıklarını getirerek ispat ettiler ama istedikleri yere koydular dini, istemedikleri yere koymadılar. Zinayı serbest bıraktılar Allah haram ettiği hâlde kafalarına küçük bir takke koyunca dindar sayıldılar. Kafalarına takke koymak zevklerine takılmadığı için onda bir sakınca görmediler. Aynı şeyi Hıristiyanlık da kendi çapınca yaptı. Allah: "buyurun beğendinizi alın, beğenmediğinizi bırakın, pazar yeri burası" der gibi din göndermedi ki. "Ya teslim olun alın dini uygulayın ya da karşı cepheye geçin, ortada kalana da münafık." dedi.

İslam, hayat dinidir. Camide olduğu kadar yatak odasında da vardır. Medresede olduğu kadar caddede de vardır. Cenazelerde muteber olduğu kadar düğünlerde de muteberdir. Hacı efendilerin dini olduğu kadar bakkalların da dinidir. Esnafı ilgili olduğu kadar sanayiciyle de ilgilidir. Ziraata kanunlar koyduğu kadar ticarete de kanunlar koymuştur. İslam, marketten beğenildiği gibi alınan bir meta değildir. İslam Allah'ın dinidir. Bir gün caddelerden tecrit edildiği zaman, caddelerden dışlanan dini camilere, mescitlere, mabetlere sıkıştırılan dini Allah, "bari bu kadarına razı olalım" diye idare etmiyor. Yahudiler bunu böyle yaptı, aldı ellerinden dinini; Hıristiyanlar böyle yaptı, aldı ellerinden dinini yeni bir din gönderdi. Peygamber'i sallallahu aleyhi ve sellem caddelerden, evlerden, camilerden, tarlalardan, iş yerlerinden, ticarethanelerden izlenebilen bir din getirdi. Müslümanlar eğer, bu dinin iman edenleri, Müslüman olanları eğer bir gün İslam'ı "Sadece camilerde, medreselerde, cenazelerde vb. keyiflerini bozmayacak yerlerde var, ama caddelerde de belediye var." diye algılamaya kalkarlarsa İslam kökünden kaldırılıp götürülmez ama İslam ona intisap edenleri başından atar. Bunu bir nesil bir facia olarak öderler. İslam onları atar. Bunun örneklerini bir-beş değil çok yoğun bir şekilde tarihte de gözümüzün önünde de görüyoruz.

Aziz Kardeşlerim,

İslam camide Müslüman'a "safta duracaksın, imamın arkasında duracaksın, senin yanındaki de senin topuğunun hizasında saf olacak, sağına geçeceksin sonra soluna geçeceksin, çocuklar arka safta olacaklar" diye caminin içinde imam efendi, cemaat, müezzin diye böyle bir saf düzeni kurduğu gibi bu din otoparklarda araçları dizmeyi de getiriyorsa İslam'dır. Camide Müslüman'ı dizip otoparklara karışmayan din, Allah'ın kaldırdığı Yahudilik Dini'dir. "Otoparkla ilgili ayet mi var?" Çok var hem de. "Kırmızı ışıkta durmakla ilgili ayet mi var?" Var tabi. Hem de kıpkırmızı ışıklar var.

Yollarda kurallar koyamayan din, kıyamete kadar bütün insanlığı umudu olacak bir din olamaz. Haşa İslam böyle bir şey değil zaten. Çünkü yol düzeni, insanlığın yol bulup dünyayı yürünür hâle getirmesi Kur'an'ımızın ifadesi ile Allah'ın nimetlerinden bir nimettir. Bütün nimetleri gibi Allah, yol nimetinin de şükürünü ister. "وَمَا بِكُمْ مِّن نِّعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ" "İnsan olarak istifade ettiğiniz her şey Allah'tandır." diyor Kur'an. Ne var elimizde ki o Allah'tan değil? Eğer yürüyerek, hayvana binerek, vasıtaya binerek, yürüyebildiğimiz yollarımız varsa, yol kullanabiliyorsak bu Allah'ın lütfu sayesinde oldu. "Greyder yapmıştı bizim yolu" Bu, çocukça bir ifade. Kazma ile yap, greyder ile yap insan yapmıyor mu, insanı Allah yaratmıyor mu mülk Allah'ın değil mi? Allah'ın mülkünde, Allah'ın arazisinde yol yapıyorsun. Bu nimeti veren Allah. Tünel kazıyorsun, Allah veriyor. Yerin altını, suyun altını yol yapıyorsun, Allah akıl veriyor, fırsat veriyor. "وَمَا بِكُمْ مِّن نِّعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ" O zaman tarladaki karpuzu Allah yetiştiriyor. Karpuz yiyince "Elhamdülillah!" diyelim; yolları, Karayolları Genel Müdürlüğü yaptığı için "Elhamdülillah!" demeyelim; o zaman Karayollarına çelenk gönderelim.

Hangi nimet insan olarak bizi rahatlatan, huzur veren hangi nimet Allah'tan değildir? “ وَمَا بِكُمْ ” Ne varsa Allah'tan. Yolu da havası da cıvası da Allah'tan diye düşünüyoruz. Eğer kara yollarını kullanmak hava yolunu kullanmak, denizyolunu kullanmak Allah'ın nimetlerinden bir nimetse bu nimeti değerlendirmek de şükürünü yapmak da mü'mince olmalı ki “Camide gözyaşı akıtıyor yolda da başkasının gözünün yaşını akıtıyor.” türünden şizofrenik Müslüman icat etmiş olmayalım.

Bir Müslüman evinin önüne park edilmiş bir araba -o evin kapısını taciz eden araba- bir Müslüman'ı camide namaz kılarken imamın önüne geçip imamın önünde namaz kılarken “Ulan deli misin imamın önünde namaz kılınır mı? Kuralı var, arkaya geçsene” denir gibi “Müslüman değil misin bu arabayı buraya niye park ettin?” diye vicdan hareketi yaptırtmıyorsa bu akıbet olarak, Yahudilik akıbeti demektir. “Yahu İslam'da otopark diye ayet mi var?” Var tabi, Var tabi.

“وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا”.

Furkan Suresi'nin altmış üçüncü ayeti, otopark ayeti. İşte, trafik ayeti! “Rahman'ın kulları, Rahman!” Furkan Suresi'nin altmış üçüncü ayeti. “Rahman'ın kulları var ya!” “Buyur ya Rabb'i!”. O Erhamü'r rahimin olan Allah'ın kulları, mü'min! Mü'min adam! İşte mü'min. İşte yürüyen Kur'an! İşte Muhammed'in terbiyesini görmüş Ümmet! Bunlara ait karakteri sayarken Allah: “وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ” “Rahman'ın kulları, vasıflı mü'minler” derken “الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا”. “Onlar yolda yürürken mütevazı yürürler, sağa sola çarpmadan yürürler.” Trafik ayeti! “Rahman'ın kulları, sabaha kadar tesbih çeken kullar” demiyor. “Filan yerde sohbete giden, ayet hadis dinleyen kullar” diye başlamıyor.

Sohbete, zikir meclisine giderken arabasını park ettiği yerden diğer araçların çıkmasının mümkün olmadığını düşünemeyecek kabalıkla ‘Allah’ demeye gidilemeyeceğini tarif ediyor. Cuma namazında sevap kazanmaya git ama insanların kapısını açıp sokağa çıkamayacağı şekilde yolu kapat, cumaya git sen. Kendine cennet kapısı aç, milletin hastaneye gideceği kapıyı kapat.

Bu Bir hastanenin onkoloji bölümünün kapısında yukarıda onkolojide tedavi göreni yani üç gün sonra ölmek üzere olan bir hastayı -sigaradan dolayı kanser olmuş bir hastayı- ziyarete gelip çok etkârlanıp onkolojinin kapısında sigara içen insan komikliği kadar. Aynı komiklik bu. Camide saf olmayı biliyor, trafikte kural bilmiyor. Sıkıştı mı da “Allah bu ayetleri mi indirdi canım! Laik bir devletin iç işleri bakanlığından konmuş kırmızı ışık kuralları.” diyor. Laik devletten araba ehliyeti alırken, ruhsat alırken çok iyi, o zaman iyi bir devlet.

“وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا”. Birinci rahman kulu olmak, mü'min karakterli insan olmak birinci özellik; kornaya basmamaktır. “Kimseye dokunmadan yolda yürürler.” Allah buyuruyor. İslam konuşuyoruz. Ticarethanelerdeki cami kafamızı konuşuyoruz. Yollardaki trafik sıralamamızın camiye göre olması gerektiğini konuşuyoruz çünkü Kur'an'ım benim “Rahman'ın kulları!” Sıradan hacı amcalar filan değil, hacı teyzeler değil. “Rahman!” Bismillahirrahman! “E'r-rahman”daki “Rahman'ın kulları!” Kaliteli mü'minler, vasıflı mü'minlerden bahsederken “الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا”. Yürüme kapasitelerinden belli olur onlar bir defa. Onu yaya kaldırımında yürürken “bu Rahman'ın kuludur muhakkak” diye anlarsın.

Ashabı kiramı tarif ederken çok kolay: “karınca bile ezmezlerdi.” Sen çocuk eziyorsun. Bir milyon karıncadan daha ağır bir çocuğu eziyorsun. “Ashabı kiram karınca ezmezmiş.” E kıyamet günü sevaplarını sana mı tartıp verecekler? Mü'min, yürüdüğü yoldan belli olur. Kaldırımında bellidir mü'min, araç kullanırken de bellidir. Sabırlıdır, kurallara uyar, sadece trafikte yakalanmaktan değil

Arş'ından kullarını izleyen Allah'a görünmekten korkar hata yaparken. "Geçtik ama burada EDS yoktu, kontrol sistemi yoktu, şükür!" Sen "EDS'lik mü'minsin" demek ki. Hâlbuki bu EDS olmadığı zamanlarda melekler vardı. O meleklerle iman edenler karınca da ezmiyorlardı. Ne zamandan beri mü'minler dijital bir kameraya yakalanmaktan korkuyorlar da uyumaz, yorulmaz nöbet değiştirmez meleklerle yakalanmaktan korkmuyorlar?

İslam caddelerin dinidir, yatak odalarının dinidir, düğünlerin dinidir, cenazelerin dinidir, camilerin de dinidir. Camilerde hayat, beş vakit namaz camide kılınsa bir saati bulmuyor. Kaç rekât namaz kılacaksın camide? Geride kalan yirmi üç saati hangi mantığa göre yaşayacağız ki?

Aziz Kardeşlerim,

Şeriat'ımız kıyamete kadar insanlara yön vermek için gelmiş bir Şeriat'tır. İndiği zaman araç yoktu, füze yoktu, uçak yoktu insan vardı. Bu din araba dini değil insan dinidir. Uçak muçak boşver sen onu, uçağı insan kullanıyor. İnsanı terbiye etti; o, uçağa da binse deveye de binse hangi mantıkla bineceğini gösterdi.

Sevgili Peygamber aleyhisselam Efendimiz'in "Yanlış yere park edenler!" diye bir hadis konuşmadı. "Gece kornaya basanlar zalimdir!" diye bir hadis söylemedi. "Başkasının arabasını vurup aynasını kırıp kaçanlar kul hakkı işledi." demedi ama ne dedi?

"من آذى المسلمين في طرقهم وجبت عليه لعنتهم"

Buyurdu. "Yollarda Müslümanlara eziyet edenlere Müslümanların laneti olsun" buyurdu. Bir çocuğu sıkıştırdın bakkala giderken, bir milyar Müslüman sana "Allah belanı versin." demiş gibi oldu. Sonra da sen otoyolda durup dururken kaza oldu zannettin ama mü'minlerin lanetini almıştın. İki tanesinin duası tutar birisiyse vay hâline kıyamet günü!

Gece bastığın korna uçtu gitti fezada. Ne güzel EDS'ler de kornayı tesbit edemiyor zaten ya da senin takımından kazandı diye ya da senin düğünün var diye gece yarısı kornaya bas dur. Asker uğurluyorsun diye gece yarısı gürültü yap:

"من آذى المسلمين في طرقهم وجبت عليه لعنتهم."

Askeri gönderirken çocuğa moral vermek için sen gece yarısına kadar-sabaha kadar- bağirt çağirt sokaklarda bir zavallı kadın -ihtiyar kadın- da: "Zaten başım patladı sabaha kadar uyuyamıyorum." desin. "Bu belalılar nerden çıktı?" desin veya demesin lanet almış, mü'minlerin lanetini almış birisi olarak oğlunu askere gönder sen. Ondan sonra da selametle geri gelsin sana.

İslam camilere hapsedilmiş bir din değildir. Kimse bunu hapsedemeyecek kıyamete kadar. Trafik kuralı koydu gitti Peygamber'im benim sallallahu aleyhi ve sellem.

Kardeşlerim,

Çok daha ötesinde kurallar koydu. Müslüman yolda kimseye eziyet vermeden hiç, yerine park ediyor ondan sonra hiç kornaya basmıyor bu Müslümanlık değildir. Bu uyuşukluktur! Tam aksine bakın Peygamber aleyhisselam ne diyor: "Belki de benden sonra büyük büyük şehirler kuracaksınız" "O şehirlerde de koca koca çarşılarınız olacaktır." diyor. "Bu ne zaman gerçekleşirse o şehirlerin yollarında sakın selam vermeden gezmeyin. Gözünüz insanları dikizlemesin. Âmâlara yardım edin muhakkak.

Mazlum birini görürseniz elinden tutun.” Peygamber vasiyeti. Şimdi bu hadis nasıl başlıyor: “لَعَلَّكُمْ سَتَفْتَحُونَ بَعْدِي مَدَائِنَ عَظِيمًا” “Büyük büyük şehirleriniz olacak belki.” diyor. “Bu büyük şehirlerde selamı kesmeyin.” diyor. “Gözünüz insanları dikizlemesin.” diyor. Çünkü caddeler kalabalık. “Âmâları yalnız bırakmayın. Yardım edin, ellerinden tutun.” diyor görme engellileri. Onun döneminde görme engelliler sadece sokaklara çıkıyorlardı demek ki. “Mazlumun yanında olun. Kimse zulüm etmesin o şehirlerde.”

Peygamber’in vasiyeti bu, trafik kuralı bu. Şimdi buyurun Peygamber’in hadisine bin dört yüz sene sonra verdiğimiz cevaba bakın: “Köyde ne güzeldik yahu! Herkes birbiriyleydi. Şehirde kimse kimseyi tanımıyor ki! Bu büyük şehirler var ya yuttu bizi, akrabaları bile bulamıyorum.” Peygamber aleyhisselam ne diyor: “Koca koca şehirleriniz olacak, selamı kesmeyin sakın!” diyor. Biz ne diyoruz: “Koca yirmi milyonluk şehirde kime selam vereceksin yahu! Caddelerden binlerce insan geçiyor. Belediye miyim ben, herkesin elinden nasıl tutayım?”

Mazluma yardım et: “Bir Filistinli İstanbul’a gelirse Yahudi de onu orada vurmak isterse onu engelleyin” demek istiyor. Hayır! Hayır! Onu demek istemiyor. Yanlış yere park eden birisini görünce camına vurup “sen ne yapıyorsun ya, burada park olur mu” “trafik cezası kesmiyorlar” “olsun, insanlık burada ceza kesiyor sana”.

Bu adamın küçücük bir dükkânı var, iki metre vitrini var, sen sekiz metrelik minibüsünü koydun bunun önüne. Adamın bugün hiç iş yapmaması lazım. “Yol devletin onun, mu?” Mazeretler hazır tabii. Senin dükkânın orada olsa o minibüsünü buraya koysaydı o zaman devletin olmayacaktı o yol, kaldırım senin hakkın olacaktı.

Allah İmam Gazali’ye rahmet eylesin, dokuz yüz sene önce yazdığı kitabı İhya-u Ulûmiddin’de diyor ki: “Esnaf, güneşte çıkıp serinlenirim diye dükkânının önüne ağaç dikemez. Çünkü dikilen her ağaç yürüme zorluğu demektir.” diyor. “Branda yapıyor ya esnaf dükkânının çok güneş görmemesi için branda yapabilir, direğini yola koyamaz.” diyor. “O, bir tür yolu sahiplenme olur o zaman.” diyor. “Gölgelik yaptığı yer onunmuş gibi hissedilir, ammenin malıdır el koyamaz” diyor.

Dokuz yüz sene önce Şam’da yazılmış trafik kuralı. Çünkü biz medeniyet diniz. Elhamdülillah, develer için konmuş kural, katırlar için konmuş kuralımız şimdi uygulanmayan lüks otomobil kurallarından daha değerliymiş demek ki!

Mazeret hazır: “E ne yapacaksın, İstanbul’da park sorunu var.” İstanbul’da sarı taksi de var park sorunu varsa. Şart mı arabanla bir yere gitmek? Sarı taksiyle git. Bakkala bile arabayla gitmek ayetle mi sabit? İki yüz metreyi de arabayla mı gitmen gerekiyor? “E gelirken poşetler olacak elimde!” Tabii sekiz yüz kilo yük taşıyacak sanki. Elinde poşetler olacak. Mübarek, büyük askeri ordu doyuruyor. Hayır! Eğer yaşadığın şehir otopark sorunu olan bir şehirse ona göre çıkarsın evinden.

Benim Peygamber’im sallallahu aleyhi ve sellem: “Büyük büyük şehirlerde yaşayacaksınız.” dedi zaten. Buyurun, hadis-i şerif! Ona göre de Müslümanlığınız olacak. Şehir büyüdükçe İslam mı küçülsün? Şehir büyüdükçe İslam’ımızın şemsiyesi mi büyüsün? Köylerde süper Müslüman, İslam yüzde yüz geçerli. Şehirlerde “e İslam yer bulsun kendine” dedi Yahudiler, kalktı Yahudilik. Böyle dedi Hıristiyanlar, kalktı Hıristiyanlık. Bizim dinimiz camide saf olduğu gibi yolda da araç kullandıran bir dindir. Zaten yolda yürümesini öğretmeyen bir din, camide kimseye saf tutturamaz.

İslam konuşuyoruz. Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'in terbiyesini görmüş Ümmet'ten konuşuyoruz. Bunun için Müslümanların yürüdüğü yollarda bir Müslüman, yol kültürüne sahip olur ve kimseye eziyet veremez, kaldırımında yürürken de araç kullanırken de toplum vasıtasına binerken de...

Eğer Müslüman hacca gittiğinde, hacdaki hatıraları arasında "Araplar bir araba kullanıyor ki ya herifler canavar gibi." diye bir hatırayla geri dönüyorsa vay o Arap'ın hâline! Vay o Arap'ın hâline! Bunu hacı efendi uyduruyorsa vay o hacı amcanın hâline! Kendisi arabanın önünde oturup çay içmeye kalkmış, adam da kornaya basmış: "Araplar ikide bir kornaya basıyorlar." diyorsa vay onun hâline! Ben Arap anlamam, hacı anlamam, İslam bilirim! Peygamber'im Muhammed aleyhisselamın Şeriat'ını bilirim. Böyle olmam gerekiyor.

Müslüman'ın yolları Müslümanların İslam'ının güvencesi altındadır. Bir Müslüman mesela; insanlık düşmanı, İslam'la zaten düşman olan İsrail'de tek başına sızmış, casus gibi, yalnız yaşıyor, bütün İsrail ordusu onu arıyor vaziyette iken nasıl araç kullanıyorsa, dikkat ediyor trafiğe yakalanmayayım diye kullanıyorsa aynı şekilde kendi ülkesi, kendi şehrinde de öyle araç kullanır. Yolun ortasında frene basıp adres sormaz. Ya bir dakika bir adres soracağız. Yol zaten bir dakikaya gidilen bir yer, o bir dakikayı da bekletiyorsun bizi burada. Sen öndeki frene basınca kornaya basıyorsun, "hop, gitsene" diyorsun. Sen adres sormak için frene basınca kornaya basıyorlar "çatladın mı" diyorsun. Biraz önceki adam sen değil misin? Adres sormak için yolda durulmaz. Kenara çekersin durursun. Şu söz doğru değil: Hani laik, demokrat, ateist, liberal; bunlar nefret ettiğimiz şeylerdi. Bu sistemlerin oluşturduğu bir trafik kuralı nizamnamesini niye Şeriat'ımızla bağlantı kuruyoruz biz? Gâvurun kanunu. Sen de gâvurun adamısın o zaman. Ne işin var gâvurun nizamnamesinin cari olduğu yerlerde? Bunlar, bir komünist devletten, Yahudi devletinden sadır olmuş trafik kuralları olur, doğru. Ama bunlar insani ihtiyaçlar. Trafik kuralları insani gereksinimden ortaya çıkmıştır.

Bir on altı yaşında çocuğun çok iyi araba kullanabilse bile kendisine hâkim olamayacağına kanaat getirdiği için bütün dünya insanlığı "on sekiz yaşından önceki çocuklara araç kullanma yetkisi verilmesin" demişlerdir. Sen: "Bizim çocuk, bildiğin gibi değil ya altmış yaşındaki adamdan daha çok akli çalışıyor" diyemezsin. İnsanlığın milyarlarca tecrübesi var senin de iki tane çocuğun var. Senin çocuğun senin gözünde zaten gelecek Mehdi'den daha değerli ama insanlığın kanaati senin çocuğun da on altı yaşındayken herkesin çocuğu gibidir. Veremezsin araç. "E bizim çocuk çok değerli!" Eğer o çocuk o arabayla kaza yaparsa belki o hapse girer ama cehennemde sen yanacaksın kıyamet günü. Çünkü sen asıl suçlusun.

Biz Ümmeti Muhammed'iz sallallahu aleyhi ve sellem. Muhammed'in okulunun talebeleriyiz. Bizim ders kitabımız Kur'an'dır. Elektronik denetleme sistemleri kurulmadan ve kurulduktan sonra Allah: "meleklerimle sizi denetletiyorum" dedi. Henüz dünyada yanlış basılan korna sesini zapt eden bir sistem getirilemedi. Ama melekler eşek anırmasını da o anırmaya benzer korna sesini de dünya yaratıldığından beri kaydediyorlar. Bir sözü, lüzumsuz korna sesini mizan terazi kurulduğu gün dinleyeceğiz orada. Hatırlıyor musun bu kornaya böyle basmıştın "daat" diye bir ses mahşer yerinde. Her şey gelecek oraya, her şey dosyalarda bulunacak. Lüzumsuz korna sesleri, gereksiz egzoz gürültüleri.

Mü'min trafik polisine verdiği salahiyeti yani trafik polisinin önündeki veya trafik polisi makamında bulunan birisinden çekindiği gücü Allah'a vermedikçe meleklerden, trafik polisinden daha fazla korkmadıkça hangi imanı ispat edecek? Bizim belki de bunca büyük nimet olan bu karayolları vb. ulaşım nimetlerimiz ne yazık ki kıyamet günü namazdan, oruçtan fazla başımızı ağrıttacak şey hâline

gelecek. Mütahhitlerimiz üç kuruş fazla kazanmak için otoparkı olmayan ev yapmayı düşündükleri zaman mü'mince düşünmemiş olurlar. Kırk dairelik ev yapıyorsun, önünde kırk santimlik araba park edecek yer yok. Üstelik de lüks daire diye satıyorsun. Karı koca herkesin çift arabası var o binada. Otopark yapsan iki daire zarar edeceğin için otopark da yapmıyorsun. "Belediye izin veriyor." Zaten belediye senden farklı değil ki. Belediyenin de cebi delik, senin de cebin delik. Para durmuyor cebinde. Bu müteahhidin mantığı. "Müslüman da tuvaleti olmayan banyosu olmayan bir evi nasıl satıyorsun kardeşim? Ben ne yapacağım tuvaleti olmayan evi" diye çıktığı gibi otoparkı olmayan bir evi de: "ne hakla sen satıyorsun sen" deyip almamalıdır. Neden? Otoparksız bir evin sahibi akşam muhakkak başkasının evinin önüne arabasını koyacak. Önüne de kâğıt koyacak. Yanlış park ettiysem ararsınız beni, numarasını koyacak. Gece ikide adam seni arasa ne olacak aramasa ne olacak?

İslam sadece sesi güzel olan imam seçip camide onların arasında namaz kılmak değil. Evini seçerken buna da dikkat et ki Müslüman olduğun belli olsun. Bu çelişki yani camide bir Müslümanlık, hacca giderken bir çeşit Müslümanlık, caddelerde ekonomik şartlara göre Müslümanlık tıpkı uçaklarda lüks koltuk, VIP koltuk, ekonomik koltuk olduğu gibi camide VIP Müslüman, caddede ekonomik Müslüman. Kurtardığı kadar işte. Gâvur olmayacak kadar. Böyle Müslümanlık yok ki. Böyle yaptı Yahudiler de Allah ekonomik Yahudiliği sıfır Yahudi yaptı. Ekonomik İslam olmaz. Arş'ın dinidir. Aslı Levhi Mahfuz'da olan bir Kur'an'ın ekonomik türü olmaz. Bu zulüm olur İslam'a ve Kur'an'a. Biz Rahman'ın kulları olarak yaşamak ve kıyamet günü Ümmeti Muhammed Allah'ın seçkin kulları diye dirilmek istiyorsak Furkan Suresi'ne döneceğiz. Allah Teâlâ orada karakter karakter sayıyor.

Başlarken de "iyi bir abdest alır o kullar, tertemizdirler, teyemmüm yaparlar" demiyor. **الَّذِينَ** yürüyüşünde karakter var. Araba kullanmasında karakter var. Kırmızı ışık ceza keserler diye değil, dünyada tek başına da kalsa, hiçbir araba olmasa bir çölde araba kullanıyor olsa o Müslüman kırmızı ışıkta durur. Disiplinsizliğe alıştırmaz kendisini. "Cadde kalabalık değil zaten, kimse geçmiyor buradan, bas gitsin" yapmaz. Kur'an Müslüman'ın hayat anlayışıdır. Zulme boyun eğmez. Zulme razı olmaz. Ama zalim olacağı hatayı da yapmaz. Kendi kendimize: "Bu demokratik devletin kanunlarına mı uyacağım?" Sen gerçekten böyle bir idrakin varsa reddettiğin sistemin hâkim olduğu yerlerden Peygamber aleyhisselamın yaptığı gibi hicret etmen lazım. Üstelik de senin duyduğuma göre yazlığın da varmış. Demokrasinin yazı ve kışını kaçırmıyorsun. Deniz kenarını da kaçırmıyorsun. Ormanlık alanda da demokrasi fena değil. Hızlı gideceğin zaman bas demokrasi yalanı, hızlı git. Bu Müslüman'ın karakteri değil. Trafik bizim dışımızda konmuş olsa bile insani niteliği olan bir iştir. İnsan yolunda, evinde, camisinde, işinde, tarlasında, mektebinde her yerde aynı insandır.

Kardeşlerim,

Peygamber aleyhisselam Efendimiz'in bir hadis-i şerifini ben, sizler, bütün mü'minler bir kere daha düşünelim mi isterseniz? Lütfen hiç birimiz alınmayalım. Allah rızası için "çok kalabalık, İstanbul'da park yeri yok zaten" diye bir çıkış da yapmayalım. Çağırırın belediye başkanını: "Seni ipe götürürüz arkadaş, buraya otopark yapmak zorundasın, park mı yapıyorsun bizden istediğin kadar para alıyorsun zaten altını otopark yap üstünü de çim ek banane. Belediyenin işi ne halletsin" deyiver. Madem hak hukuk var madem vatandaşsın hakkını ara. "Otopark sıkışık." Ben bu hikâyeyi anlamam. Ben de bu şehirde yaşıyorum, ben de otopark sorunu yaşıyorum. Ama Ümmeti Muhammed mazeretlerden kılıf yapan bir ümmet değildir. Mazeret yerine çözüm üreten bir ümmettir.

Şimdi bakınız Müslim'in rivayet ettiği bir hadis-i şerifi Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem'in lisanından dinleyelim. İcada gerek gerek yok, müçtehit olmaya, Ebu Hanife olmaya gerek yok. Bakalım

bize mi söylüyor bunu? Ne buyuruyor sallallahu aleyhi ve sellem: "İman -yani lailaheillallah Muhammedun diye başladığımız iman- yetmiş küsur bölümdür" buyuruyor. Yani iman lailaheillallah Muhammedun resûlullah demektir ama aşağı doğru açtığına melekler var, kader var, ahirete iman var, çok bölümü var. Bu bölümleri sayarken Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem: "bunlardan bir tanesi de yolda yürüyenlere eziyet verecek bir çalıyı kaldırıp atmaktır" buyuruyor. İman, açar mısın iman dosyasını? Neler var diye sorduk. "Yetmiş küsur şey var" buyurdu. Sayı ver. Lailaheillallah Muhammedun demek; meleklerle iman etmek, peygamberlere iman etmek, kitaplara iman etmek, kadere iman etmek, anayı babayı üzmemek, faiz yememek sayıyor. Sonra buyuruyor ki: *وإمطة الأذى عن الطريق* "Yolda yürüyenleri rahatsız eden çalıyı çakılı tutup yoldan atmaktır." İnsanlar buna çarpmasınlar diye. Bu cami dininde, Kur'an'la gerçekleşen Müslümanlıkta bir ağacın dalı düşmüş, kurumuş, yere inmiş, gelen gidenin ayağına çarpmasın diye onu oradan kaldırıp atmak lailaheillallah Muhammedun resûlullah demekle aynı listede imanla ilgili.

Mü'min demek ki yolda yürürken "belediye kaldırsın bunu" demez. Kaldıramayacağı bir şeyse belediyeye telefon eder: "bunu buradan kaldırın" der. Müslümanlık, bu Müslim hadisine göre söylüyorum. Müslümanlık yolda insanlara zarar veren bir şeyi kaldırmaktır. Bu da Peygamber aleyhisselamın aritmetik ifadesine göre bir bölü yetmiş civarında Müslümanlıktır. Hacı da olsan, hoca da olsan, camiye namaza da gitsen hatta camiye namaza giderken bile caminin önünde değil ana caddede bir kırık şişeyi "birisinin arabasının lastiğine batır, bir çocuğun ayağını kanatır" diye alıp çöp kutusuna koymadan camiye gittiğin zaman bir bölü yetmiş oranında eksik imanla camiye gidiyorsun. Peygamber söylüyor.

Peki, ey Müslüman oğlu Müslüman! Bir çalı, bir kırık şişe yoldan alınırsa bir bölü yetmiş Müslümanlık bu. Koca bir araba. Gecekondu kadar bir araba. Yanlış yere park edildiği zaman bunu Müslümanlığın neresine park ettin sen? "Benim evimin önü." O evi almasaydın. Evinin önü senin değil. Evinin önü halkın, kamu malı. "Öbür sokağa mı park edeyim?" "Öbür sokağa park et tabi." "Hiç park yeri yok." "Alma araba." Araba almak, imanın şartların biri mi?

Bu Müslümanlık işte. Camiyi namaz olarak simgeleyelim, yetmişte birini namaz oluşturuyor. Öbür yetmişte biri de yoldan çalı çırpıyı kaldırmak oluyor. Çünkü İslam melun Yahudilerin yaptığı gibi Beytü'l Makdis'e sıkıştırılmış, Beytü'l Makdis'in etrafındaki sarrafların istediği kadar faiz verebildiği ve günah sayılmadığı bir din değil. Yolda yürütülebildiği zaman Allah'ın dini İslam var demektir. Kandilden kandile dolan camiler İslam'ı göstermiyor. Biz Müslümanlığı Mü'minlerin kandil akşamı gibi birbirlerine yol hakkı vererek yürüdükleri caddelerden çok daha fazla ölçeriz.

Mümin; Allah'ın murakabesini yirmi dört saat hisseden insandır, denetlenip denetlenmediğine bakmaz Allah'ın helal edip etmediğine bakar.

Kardeşlerim,

Çocuklarımız Müslüman olsun diye camilere hoca efendilere namaz kıldırmasını, Kur'an okutmasını rica ederek gönderiyoruz. Namaz kılan, Kur'an okuyabilen ama başkalarının hakkını takmayan, kendi zevkine tapınan bir nesil yetiştirdikten sonra biz kaldırılması Yahudilik gibi şekillendirdiğimiz İslam'ın neslini yetiştiriyoruz demektir. Bu ise Allah'ın bizden beklediği değildi. Melun Yahudiler ve Hıristiyanlar öyle yaptıkları için Allah ellerinden dinlerini aldı. Şimdi İslam'ı alıp başka bir din göndermeyecek. Ama İslam gibi bir nimetten bizi mahrum edebilir, ediyor da nitekim. İslam'ı

salonlara, camilere, Peygamber doğduğu için törenlere değil caddelere indirip yürütmek zorundayız. İslam caddelerde, bizim alnımızda, elimizde, arabamızda, bisikletlerimizde yürüyebildiği zaman İslam, önünde hiçbir engel kalmamış demektir. Çünkü Allah muradı olan dini bizde görecektir ve bize rahmet edecektir.

Vel'hamdülillahi Rabb'il âlemin.